

Estimats Dnariis: M'a
tinc perfectament en
les clausules del teu
amnistia. Truia les
25 pts; retindré les
que calen per fer front
al jardí i les altres les
auran a Vic durant
te matins. La Comuni-
tat està esperant fa-
cilment els 25 paus
de pens que li plouran
del cel. Ara que fran-
cament: no se si que-
dan-me'n dos i enviar
me 24 o quedar-me'n
24 i enviar-me dos.
Hi pensaré.
Ara bé. Jo no fets

a cap comprant,
només cal que tu
siguis una mica
ble paciència, que
posis el coturput
al sol i que t'el be-
guis quan s'hagi li-
piat. Tu vas dir
no em portis mai
més res de menjar...
i ja compleix!

Són al Tigaró fent una
llarga palada. Estic
furiosa. En Josep va a
un dels primers vagons,
ni m'ha vist ni fouc
anar hi. No em queda
més remei que tapinar-
te. Juncadell, ni tort. Mercè